

Motivatie deelname Roparun Vico de Graaf

Naar mate we allemaal ouder worden, krijgen we ook steeds meer te maken met de ziekte kanker.

Ouders, familie, vrienden, collega's komen te overlijden aan kanker. Zo ook de patiënten in ons ziekenhuis.

Op die manier maak je van dicht bij mee wat het betekent om mensen om je heen te verliezen aan kanker.

Chauffeur gevraagd!

Zo kwam ik in eerste instantie bij het Roparun team 308 van het ASZ.

Mijn collega gaf aan dat men een chauffeur zocht en zei dat is echt wat voor jou!

Het klopt ik zeg niet snel nee, en zeker wanneer het een goed doel betreft, maar mijn vrouw gaf aan; jij als chauffeur?? "Je vindt auto rijden helemaal niet leuk"

Ik dacht een weekendje van Parijs naar Rotterdam met een groep gezellige mensen, super toch!?

Maar tijdens de eerste vergadering bleek toch dat het meer was dan een weekendje weg.

Markten, paaseitjes inpakken, collecteren, ijs-,oliebollen-,koeken-,speculaaspoppen-,lotenverkoop,kerstpakketten inpakken etc etc.

En allemaal om geld te regenereren, niet voor onderzoek maar om het dragelijk te maken. Dus kinderpruikjes, vakantiebungalow, hoofdkoelers, home trainers met een computerprogramma etc. etc.

En dat is nou precies mijn motivatie om deel te nemen aan de Roparun!

De deelname aan de Roparun was zo bijzonder dat het echt een onderdeel van mijn leven is geworden.

Niet alleen een goed gevoel wanneer je over de finish komt, een moment om stil te staan bij al die mensen waarvan je afscheid heb genomen, maar ook de mooie momenten met patiënten en bijzondere vriendschappen die zijn ontstaan n.a.v. de Roparun.